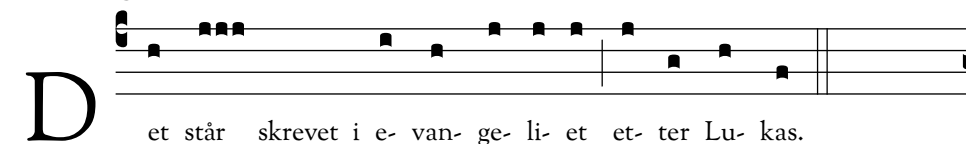
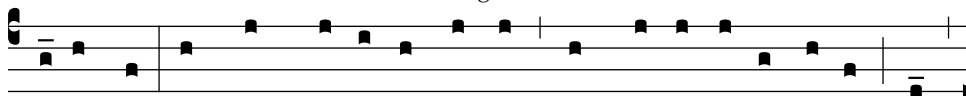

12. søndag i trt, Jubileumsmesse: Luk 15:11-32

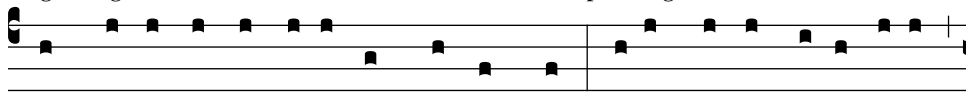
D et står skrevet i e- van- ge- li- et et- ter Lu- kas.

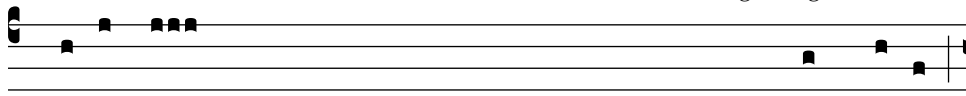
Je- sus sa:- En mann had- de to søn- ner.- Den yng- ste sa til far- en:- 'Far,-

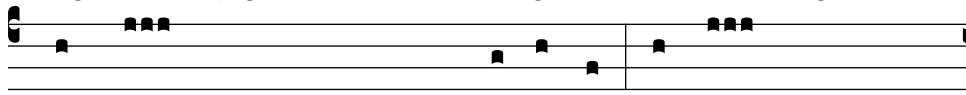
gi meg den delen av formuen som fal- ler på meg.-

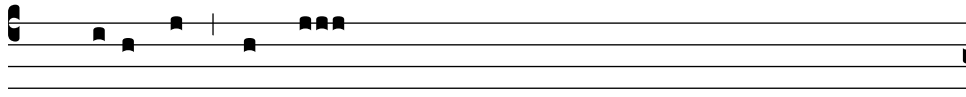
Han skif- tet da sin ei- en- dom mel- lom dem.- Ik- ke man- ge dag- er et- ter-

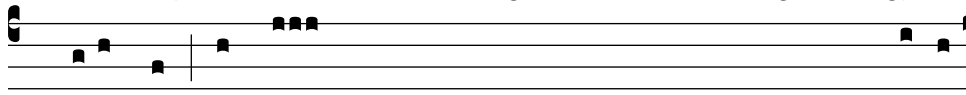
solg- te den yngste sønnen alt sitt og dro til et land langt bor- te.-

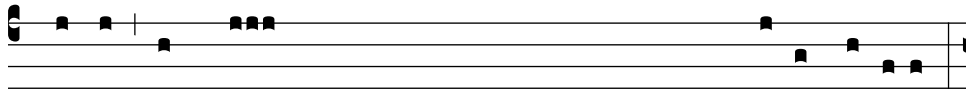
Der sløste han bort formuen sin i et vilt liv.- Men da han hadde satt

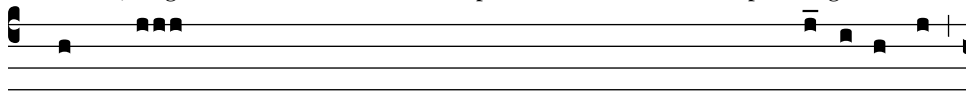
alt ov- er styr,- kom det en svær hungersnød over landet, og han begynte

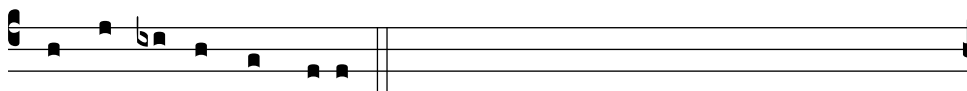
å li- de nød.- Da gikk han og søkte tilhold hos en av innbyggerne der i

lan- det,- og mannen sendte ham ut på markene sine for å pas- se gris- e- ne.-

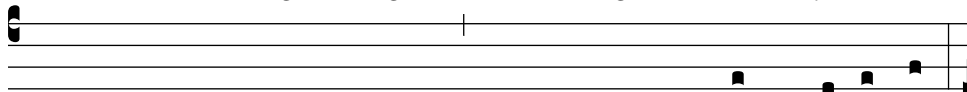
Han ønsket bare å få mette seg med de belgfruktene som gris- e- -ne åt,-

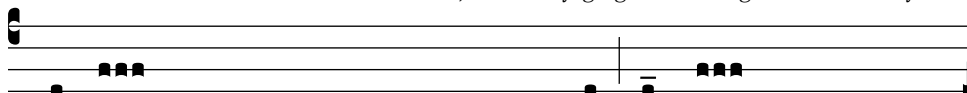
og ing-- en ga ham no-e.-

Da kom han til seg selv og sa:- 'Hvor man-ge leiekarer hjemme hos

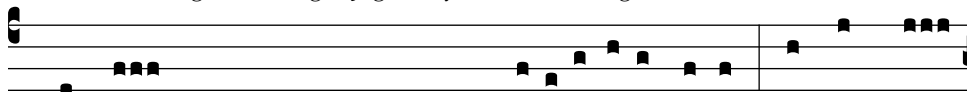
min far har ikke mat i overflod, mens jeg går her og sul-ter i hjell-

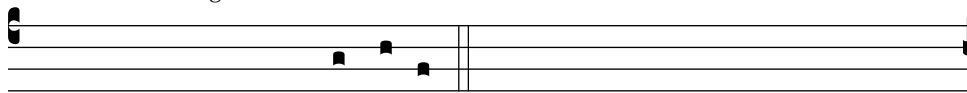
Jeg vil bryte opp og gå til min far og si:- Far, jeg har syndet mot

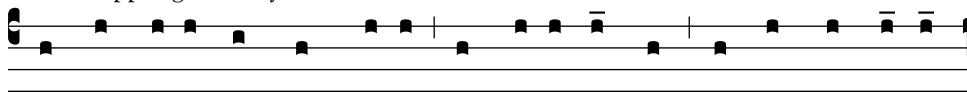
Himmelen og mot deg.- Jeg fortjener ikke lenger å væ-re søn-nen din.-

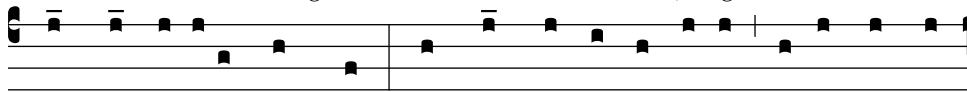
Men la meg få være som en av lei-e-ka-re-ne di-ne.'- Der-med brøt

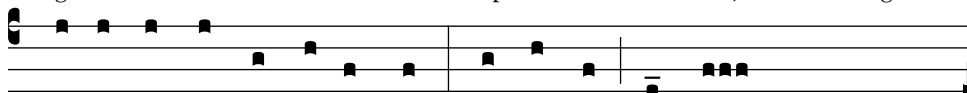
han opp og dro hjem til far-en.-

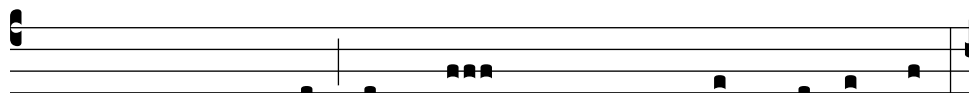
Da han en-nå var langt bor-te- fikk far-en se ham,- og han fikk in-der-

lig med-føl-el-se med ham.- Han løp søn-nen i mø-te,- kas-tet seg om

hal-sen på ham og kys-set ham.- Søn-nen sa:- 'Far, jeg har syndet mot

Himmelen og mot deg,- Jeg fortjener ikke lenger å væ-re søn-nen din.-

Men far-en sa til tjen- e-re-ne si-ne:- 'Skynd de-re!- Finn fram de fineste

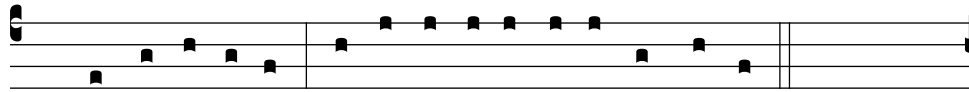
klærne og ta dem på ham,- gi ham ring på fingeren og sko på føt-te-ne.-

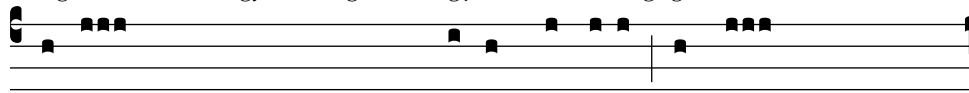
Og hent gjø-kal-ven og slakt den,- så vil vi spi-se og hol-de fest.- For

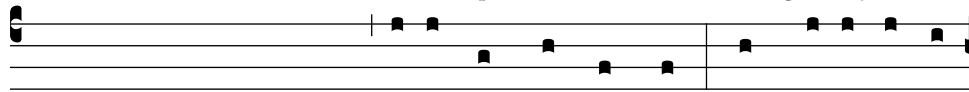
den-ne søn-nen min var død og er blitt le-ven-de,- han var kommet bort

og er fun-net i-gjen.-' Og så be-gyn-te fes-ten og gled-en.-

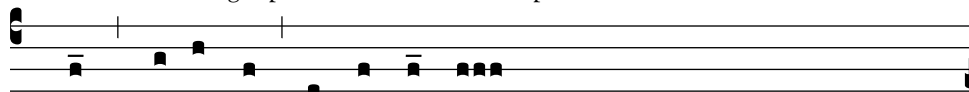
I-mens var den eldste sønnen u-te på mark-e-ne.- Da han gikk hjemover

og nærmet seg gården, hør-te han spill og dans.- Han rop-te på en

av kar-e--ne- og spur-te hva som var på fer-de.- 'Din bror er kom-met

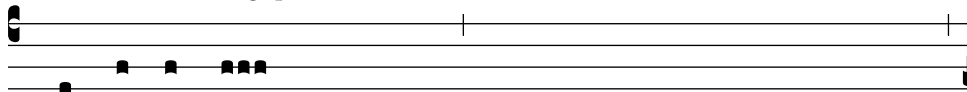
hjem',- svar-te han,- 'og din far har slaktet gjøkalven fordi han har fått

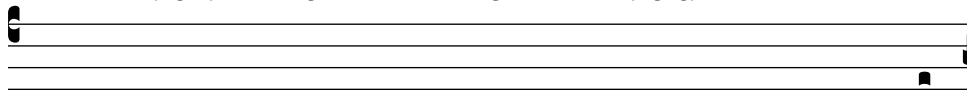
ham tilbake i go-d be-hold.'- Da ble han sint og vil-le ik-ke gå inn.-

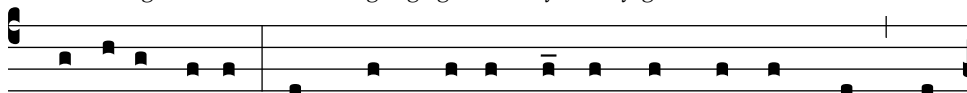
Far-en kom ut og prøv-de å ov--er-ta--le ham.- Men han svar-te far-en:-

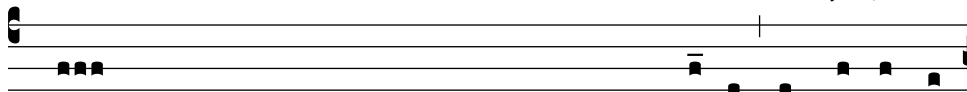
'Her har jeg tjent deg i alle år, og aldri har jeg gjort imot ditt bud;

men meg har du ikke engang gitt et kje så jeg kunne holde fest med

ven-ne-ne mi-ne.- Men straks den-ne søn-nen din kom-mer hjem,- han

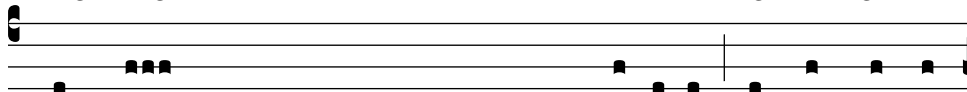
som har sløst bort pengene dine sammen med hør-er,- da slak-ter du

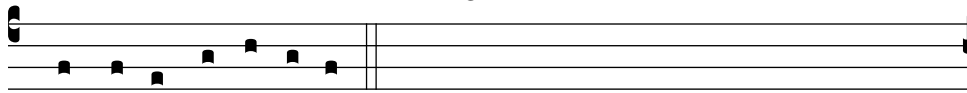
gjø-kal-ven for ham!'- Far-en sa til ham:- 'Bar-net mitt!- Du er alltid hos

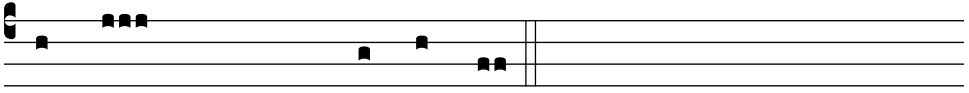
meg, og alt mitt er ditt.- Men nå må vi hol-de fest og væ-re gla-de.-

For denne broren din var død og er blitt lev-en-de,- han var kom-met

bort og er fun-net i-gjen.'-

Slik lyder det hellige e- van- ge- lium.